

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

02 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Vladimir Timofti,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către succesorul părții vătămate Rogac Natalia, de către inculpatul Costroveț Mircea și de către avocatul Alexei Frunze în numele acestuia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Costroveț Mircea xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.05.2018– 08.02.2019;

Instanța de apel: 01.03.2019 – 29.11.2019;

Instanța de recurs: 13.08.2020 – 02.03.2021.

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 februarie 2019, adoptată în conformitate cu art.364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, inculpatul Costroveț Mircea xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu prevederile art.90¹ Cod penal, s-a dispus executarea pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani, în penitenciar de tip deschis, restul pedepsei penale cu

închisoare pe un termen de 2 ani, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, Costroveț Mircea xxxx, la data de 20.01.2018, aproximativ la orele 21 și 45 min., conducând automobilul de model „xxxxx cu n/îxxxxx, deplasându-se pe str. Alba Iulia din direcția str. Sucevița spre str. Paris mun. Chișinău, deținând permis de conducere pentru categoria automobilului pe care îl conducea, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, având concentrația de alcool în aerul expirat de 0,49 mg/1, n-a manifestat atenție sporită la circulație, n-a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, n-a apreciat corect situația rutieră în care se afla autovehiculul la momentul respectiv, nu a adaptat o viteză corespunzătoare condițiilor de drum care iar garantează securitatea circulației, prin ce a încălcat cerințele pct.14 lit. a) a Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care indică că, „conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, prevederile pct.45 (1) și (2) al aceluiași regulament, conform căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori; a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) condițiile rutiere; e) situația rutieră; iar în cazul în care apar obstacole ce pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, ca urmare pierzând controlul asupra volanului, pe adresa xxxx, str. xxxx, a ieșit pe contrasens și s-a ciocnit violent cu automobilul de model „xxxxx”, cu n/î xxxx, condus de șoferul Ursachii Serghei, care se deplasa regulamentar din sens opus.

În urma impactului, unitățile de transport au fost defectate tehnic considerabil, iar pasagerul din salonul automobilului de model „xxxxx” și anume Rogac Sergiu, a decedat la fața locului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.201803D0047 din 16.05.2018, s-a stabilit că decesul lui Rogoc Sergiu este violent și a survenit în rezultatul hemoragiilor intramedulare cauzate de trauma vertebră-medulară închisă ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la necropsia medico-legală și adevărate prin examenul histopatologic. La examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale: Contuzia pulmonilor, lezarea ficatului, revărsate

sanguine în țesuturile moi regiunea cervicală, revărsate sanguine intramedulare, echimoze, excoriații în regiunea capului, revărsate sanguine în țesuturile moi pericraniene - leziunile descrise au fost produse intravital prin acțiunea traumatică a unui corp (-uri) contondent (-e) dur(-e) sau la lovirea de un asemenea corp (-uri) și în comun se califică ca vătămare corporală gravă.

Astfel, prin acțiunile sale Costroveț Mircea Grigore, a săvârșit încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate, adică a comis infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, în termenul și modul stabilit de art.402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către procurorul Potoran Grigore, succesorul părții vătămate Rogac Natalia și avocatul Alexei Frunze în numele inculpatului Costroveț Mircea.

3.1 Procurorul Potoran Grigore, a solicitat casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Costroveț Mircea recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal, conform art.364¹Cod de procedură penală a-i stabili pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu dispunerea încasării din contul inculpatei în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 5 338 lei.

În motivarea apelului, procurorul a invocat următoarele argumente:

- pedeapsa stabilită este prea blândă, instanța de fond la stabilirea pedepsei penale nu a luat în considerație criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 Cod penal, conform căroră la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului;

- instanța de fond nu a ținut cont de faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă în stare de ebrietate, deși din imprudență, dar soldată cu decesul cet. Rogac Sergiu;

- recunoașterea vinovăției în ședința de judecată și a probelor acumulate pe parcursul urmăririi penale, denotă faptul că inculpatul nu a conștientizat pericolul social al faptei săvârșite, nu s-a căit sincer de cele comise, iar prin acțiunile sale doar a urmărit scopul reducerii termenului pedepsei;

- reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane - faptul că în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă blândă, poate doar să încurajeze pe viitor încălcarea cerințelor

Regulamentului Circulației Rutiere, care implică provocarea accidentelor rutiere grave în stare de ebrietate, soldate cu decesul persoanelor, iar aplicarea prevederilor art.90¹ alin.(1), (3) Cod penal, este o măsură insuficientă pentru reeducarea condamnatului.

3.2. Succesorul părții vătămate Rogac Natalia, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea aplicării pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal, invocând că instanța de fond nu a argumentat din ce motiv nu au fost aplicate prevederile art.90 Cod penal, inclusiv la solicitarea aplicării acestor prevederi din partea succesorului părții vătămate Rogac Natalia.

3.3. Avocatul Alexei Frunze în numele inculpatului Costroveț Mircea, a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în partea aplicării pedepsei penale, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în privința inculpatului să fie aplicate prevederile art.90 Cod penal.

În motivarea recursului apărătorul a invocat că:

- inculpatul Costroveț Mircea Grigore, până la începerea cercetării judecătorești a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală;

- instanța în partea motivată a sentinței face referire la prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și anume la gravitatea infracțiuni săvârșite - este învinuit de comiterea unei infracțiuni care face parte din categoria infracțiunilor grave, la personalitatea vinovatului care anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina, s-a căit sincer de fapta comisă, a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune, însă nu a argumentat din ce motiv nu au fost aplicate prevederile art.90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2019, au fost respinse apelurile declarate ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate, fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Costroveț Mircea în săvârșirea infracțiuni prevăzute de 264 alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a unităților de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.

Referitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, instanța de apel a menționat că instanța de fond a respectat principiile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.art.7, 75 Cod penal, aplicându-i inculpatului Costroveț Mircea o

pedeapsă echitabilă și în limitele stabilite de sancțiunea normei de încriminare, cu respectarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a reținut, că inculpatul Costroveț Mircea anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a recuperat benevol prejudiciul cauzat prin infracțiune, infracțiunea săvârșita de către Costroveț Mircea, conform art.16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

Prin urmare pedeapsa stabilită inculpatului, este una echitabilă, legală și direct proporțională cu gravitatea faptei comise, și în măsură să asigure corectarea și resocializarea acestuia, restabilirea echității sociale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea ultimului și a altor persoane.

Referitor la neaplicarea dispozițiilor art.90 Cod penal, instanța de apel a reținut că, această reglementare legislativă este la discreția instanței de judecată să o soluționeze cu motivarea obligatorie a soluției, fiind un drept al instanței dar nu obligațiune.

Astfel, că pedeapsa dată este una echitabilă, corespunzătoare faptei comise, având în vedere scopul legii penale, care indică asupra corectării și reeducării inculpatului în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept. Totodată ținând cont de faptul că pedeapsa penală are drept scop reeducarea condamnatului, aceasta din urmă nicidecum nu trebuie să creeze careva suferințe fizice și psihice, persoanelor atrase la răspundere penală, fapt care denotă că sancțiunea dată va avea un efect pozitiv asupra conștientizării de către inculpat a pericolului social al acțiunilor comise.

Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea din contul inculpatului Costroveț Mircea a cheltuielilor de judecată în mărime de 5 338 lei, instanța de apel menționat ca este neîntemeiată, deoarece potrivit art.227 alin.(1) și (3) și art.229 alin.(1) Cod procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, care se plătesc din sumele alocate de stat și își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiul, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit, Or, într-o situație contrară, acest principiu nu-și mai are valoarea.

5. Împotriva hotărârilor nominalizate au declarat recursuri ordinare:

5.1 Succesorul părții vătămate Rogac Natalia, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în latura stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal.

În susținerea recursului declarat au fost formulate următoarele argumente:

- inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, a recunoscut vina și prin cerere scrisă a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, pe care le-a recunoscut și asupra cărora nu a avut obiecții;

- succesorul victimei Rogac Natalia, nu are careva pretenții materiale sau morale în privința inculpatului, ultimul a recuperat prejudiciul material și moral prin intermediul rudelor apropiate;

- atât apărarea cât și inculpatul în ședința de judecată au solicitat instanței ca la aplicarea pedepsei să ia în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele întâmplate, vârsta tânără, este la prima abatere de la prevederile legale și a solicitat aplicarea unei pedepse sub limita minimă stabilită de lege, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal;

- la pronunțarea sentinței și a deciziei, instanțele urmau să țină cont de prezența circumstanțelor atenuante și anume căința sincera în cele comise, recunoașterea vinei în cele săvârșite, anterior nu a fost tras la răspundere penală, se caracterizează pozitiv la locul de trai și serviciu nu se află la evidența la medicului psihiatru și narcolog. Circumstanțe agravante conform art.77 Cod penal nu au fost stabilite. Ambele instanțe la stabilirea pedepsei au neglijat totalitatea circumstanțelor atenuante din această speță, iar aplicarea pedepsei cu executare nu-și va atinge scopul de a reeduca inculpatul, pedeapsa în cauză fiind prea aspră și neechitabil.

5.1 Inculpatul Costroveț Mircea, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în latura stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal.

În susținerea recursului ordinar inculpatul a invocat că:

- instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal, inclusiv și probele administrate la urmărirea penală, regretă cele întâmplate, î-și cere scuze de la rudele și persoanele apropiate ale prietenului sau Rogac Sergiu, de la participanții la proces, a făcut concluziile respective și asigură că astfel de acțiuni nu se vor mai repeta. La moment activează în calitate de zugrav la SRL ARAMA, are grija de mama prietenului său și o ajută cu tot ce este în puterile sale. Locuiește la moment cu părinții, este logodit și are intenția să formeze o familie. Careva pretenții materiale și morale nu are nimeni fata de el;

- solicită instanței ca la aplicarea pedepsei să se țină cont și să se aplice prevederile art.90 Cod penal.

5.1 Avocatul Frunze Alexei în numele inculpatului, care invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei în latura stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal.

În motivarea recursului ordinar apărătorul a invocat următoarele:

- instanța în partea motivată a sentinței atacate face referire la prevederile art.art.7, 61, 75 Cod penal și anume la gravitatea infracțiunii săvârșite, că Costrovet Mircea Grigore este învinuit de comiterea unei infracțiuni care face parte din categoria

infracțiunilor grave, la personalitatea vinovatului care anterior nu a fost condamnat, a recunoscut vina, s-a căit sincer de fapta comisă, a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiune;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel nu motivează din ce motiv nu au fost aplicate prevederile art.90 Cod penal inclusiv și solicitarea aplicării acestor prevederi a succesorului Rogac Natalia, care a depus și o cerere scrisă care este anexată la materialele cauzei penale;

- succesorul părții vătămate cât și inculpatul în ședința de judecată au solicitat instanței ca la aplicarea pedepsei să se ia în considerație faptul că inculpatul a recunoscut vina integral, regret de cete întâmplare, s-a căit sincer cât la faza efectuării urmăririi penale, fiind audiat inclusiv în calitate de învinuit cu participarea avocatului, cât și în instanța de judecată a depus aceleași declarații analogice, ca și în cadrul urmăririi penale, regret de cele întâmplare, și-a cerut scuze de la toți participanții la proces, cu atât mai mult a recuperat prejudiciul material și moral prin intermediul rudelor apropiate, este la prima abatere de la prevederile legale;

- la pronunțarea sentinței și a deciziei, instanțele urmau să țină cont de faptul că enumerarea circumstanțelor atenuante art.76 Cod penal nu este limitativă. Prin alte împrejurări mai pot fi considerate și săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări, existența unor merite deosebite în trecut, căința sincera în cele comise, recunoașterea vinei în cele săvârșite, anterior nu a fost tras la răspundere penală, sunt caracterizează pozitiv la locul de trai și serviciu nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog. Circumstanțe agravante nu au fost stabilite;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel la examinarea cauzei penale, prin nepronunțarea asupra acestui temei și anume sub prisma prevederilor normelor mai sus indicate și în deosebi a alin.(8) a art.364¹ Cod de procedură penală, prin nemotivarea hotărârilor sale în acest sens, a comis erori de drept, care se încadrează în noțiunea de viciu fundamental prevăzută la art.6 pct.44 Cod de procedură penală, care este o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de prevederile Constituției Republicii Moldova.

6. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat, a depus referință privitor la opinia asupra recursurilor declarate, menționând că pledează pentru respingerea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

La caz, sunt declarate trei cereri de recurs ordinar, depuse de către partea apărării, de către inculpat și de către succesorul părții vătămate, fiind invocate temeiuri similare de casare a deciziei instanței de apel, prin urmare Colegiul penal lărgit se va expune în cumul asupra soluției de respingere adoptate în privința acestora.

Așadar, reieșind din conținutul cererilor de recurs declarate, Colegiul penal lărgit atestă că, recurenții invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În esență, criticele recurenților se axează pe ideea că, instanțele de fond la capitolul individualizării pedepsei penale eronat au aplicat prevederile art.90¹ Cod penal în privința inculpatului, menționând că acestuia urmează să-i fie aplicate prevederile art.90 Cod penal.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că astfel de erori de drept, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date

Colegiul penal lărgit respinge ca fiind declarative afirmațiile recurenților precum că instanța de apel nu a motivat detaliat fiecare argument susținut de apărare și succesorul părții vătămate în cererile de apel. Verificând decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererile de apel, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că apelanții au primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularilor

cererilor de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursurilor în sensul formulat.

Mai mult, Colegiul penal lărgit menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că la caz nu și-a găsit confirmare nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurenți prevăzut la pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel și-a motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75, 90¹ Cod penal.

La soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, nu sau admis careva erori, iar o pedeapsă orientată spre o limită aproape de cea minimă este aptă să atingă scopul preventiv și educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanța o găsește proporțională cu împrejurările și gravitatea infracțiunilor comise.

Conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod.

Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art.art.90 și 90¹ Cod penal.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei

Reieșind din prevederile art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare, și reeducare a condamnatului, și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip, și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii.

Din actele cauzei rezultă că, prin sentința primei instanțe, Costroveț Mircea a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a

conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, iar în temeiul art.90¹ Cod penal s-a dispus executarea pedepsei închisorii pe un termen de 2 ani în penitenciar de tip deschis, restul pedepsei penale de 2 ani închisoare a fost suspendată condiționat, cu stabilirea perioadei de probațiune de 3 ani, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

Astfel, la menținerea soluției primei instanțe de aplicare a pedepsei cu închisoare lui Costroveț Mircea, instanța de apel a stabilit că prima instanță a ținut cont de prevederile art.art.61, 75, Cod penal, precum și de faptul că inculpatul nu are antecedente penale, se căiește sincer de cele săvârșite, că vinovăția a recunoscut-o pe deplin, de faptul că a colaborat cu organul de urmărire penală și se caracterizează pozitiv.

Totodată, ținând cont de faptul că, examinarea cauzei a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, deoarece inculpatul a recunoscut vina și nu a solicitat să fie administrate probe noi, astfel încât instanța a concluzionat că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt constatate și că sunt suficiente date cu privire la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, prin urmare, inculpatul Costroveț Mircea a beneficiat de reducerea pedepsei cu 1/3 a limitelor de pedeapsă.

Așadar, Colegiul penal lărgit reține că, instanțele de fond, individualizând pedeapsa inculpatului au ținut cont de prevederile legale expuse supra și au motivat aplicarea față de inculpat a pedepsei, în baza tuturor circumstanțelor constatate în speță, determinante pentru stabilirea pedepsei, și prin urmare, Colegiul consideră, că instanțele corect au concluzionat că o pedeapsă cu executarea parțială a închisorii, va asigura scopul pedepsei penale.

Cu referire la criticele avansate în privința modalității de individualizare a pedepsei, precum și cele ce țin de executarea acesteia, Colegiul penal lărgit reține că, pedeapsă stabilită inculpatului Costroveț Mircea pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal de 4 închisoare, cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare, este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopului de corectare și reeducare a acestuia, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și totodată, evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, instanța de apel corect a respins argumentele apărării precum și a succesorului părții vătămate cu privire la aplicarea în privința inculpatului Costroveț Mircea a prevederilor art.90 Cod penal, or instanța de judecată poate dispune suspendarea executării pedepsei sau suspendarea parțială a executării pedepsei, doar în cazul în care consideră că scopul pedepsei stabilit de legiuitor la art.61 Cod penal, poate fi atins prin prisma normelor indicate supra.

Respectiv, instanța de apel corect a concluzionat, că scopul legii penale în speță poate fi realizat doar în cazul suspendării parțiale a executării pedepsei cu închisoare.

De asemenea, Colegiul penal lărgit va respinge argumentele recurenților prin care se menționează că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că la caz nu s-au constatat circumstanțe agravante, iar circumstanțele atenuante precum, vârsta tânără, căința sinceră, restituirea prejudiciului succesoriului părții vătămate și faptul că succesoriul părții vătămate nu are careva pretenții față de inculpat și a solicitat aplicarea față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, nu au fost luate în considerație, or, circumstanțele date au constituit împrejurări în temeiul cărora inculpatul a beneficiat de reducerea limitelor de pedeapsă precum în baza art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și aplicarea prevederilor art.90¹ Cod penal.

În contextul celor expuse, Colegiului penal lărgit consideră, că instanțele de fond au ținut cont de toate circumstanțele cauzei și au aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Pedeapsa individualizată, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs mai notează și faptul că, din analiza deciziei recurate, erorile de drept invocate în recursurile părții apărării, a inculpatului și a succesoriului părții vătămate nu și-au găsit confirmare, or, argumentele indicate, în esență au fost abordare în decizia instanței de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art.art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor ce țin de individualizarea pedepsei, hotărârea emisă cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct.37 a hotărârii *Albert c. România din 16.02.2010*, care statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, temeiurile invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor

declarate. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este una legală și întemeiată, considerente din care recursurile declarate urmează a fi respinse ca inadmisibile, cu menținerea deciziei atacate.

8. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către succesorul părții vătămate Rogac Natalia, de către inculpatul Costroveț Mircea și de către avocatul Alexei Frunze în numele acestuia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2019, în cauză penală privindu-l pe *Costroveț Mircea xxxxx*, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 01 aprilie 2021.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico